

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 4Co/65/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7513208158
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 01. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Oto Jurčo
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2016:7513208158.1

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach v právnej veci žalobcu: Home Credit Slovakia, a.s., IČO: XX XXX XXX, so sídlom v Piešťanoch, Teplická 7434/147, zastúpeného ERASMUS LEGAL, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Justičná 9, proti žalovanej: N.T. Y., nar. X.X.XXXX, bývajúcej v Ž. Č..XX, v konaní o zaplatenie 2.493,27 € s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Košice - okolie zo dňa 29.októbra 2013, č. k. 13C/169/2013-45 takto

rozhodol:

Zrušuje rozsudok v jeho napadnutom zamietavom výroku a vo výroku o trovách konania a v rozsahu zrušenia v r a c i a vec súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa zaviazal žalovanú povinnosťou zaplatiť žalobcovi sumu 1.762,20 € s úrokom z omeškania vo výške 14,37 % od 15.6.2010, s úrokom z omeškania vo výške 0,024 % denne od 15.5.2013 do zaplatenia, všetko do troch dní od právoplatnosti rozsudku a v prevyšujúcej časti žalobu zamietol. Zároveň zaviazal žalovanú povinnosťou zaplatiť žalobcovi trovy konania v sume 61,82 € a trovy právneho zastúpenia 108,23 € na účet zastupujúcej advokátskej kancelárie tiež do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

Rozhodol tak o žalobe žalobcu, ktorou sa domáhal od žalovaného zaplatenia istiny 2.493,27 €, kapitalizovaného denného úroku z omeškania do zosplatenia vo výške 0,33 €, kapitalizovaného denného úroku z omeškania od zosplatenia do podania návrhu vo výške 543,95 €, úroku z omeškania vo výške 0,024% denne zo sumy 2.432,96 € od 15.5.2013 do zaplatenia a náhrady trov konania. Svoj nárok si žalobca odvodzoval z úverovej zmluvy č. XXXXXXXXXXX, ktorú uzavrel so žalovaným dňa 1.12.2009, predmetom ktorej bolo poskytnutie peňažných prostriedkov v sume 2.000 € zo strany žalobcu žalovanému. Žalovaný sa zaviazal poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť v pravidelných mesačných splátkach v počte 84 s výškou mesačnej splátky 47,56 €, avšak dostal sa do omeškania s úhradou splátok tak ako bolo uvedené v priloženom splátkovom kalendári, preto bol vyzvaný žalobcom listom zo dňa 14.2.2011 k zaplateniu celého zostatku úveru vo výške 2.493,60 € v lehote 15 dní od odoslania výzvy. Žalobca poskytol súdu špecifikáciu svojho nároku a dlhu, ktorý má voči nemu žalovaný v nasledovnej výške: istina + zosplatená istina vo výške 1.954,26 €, úrok z tejto istiny do času zosplatenia vo výške 240,93 €, úrok zo zosplatennej istiny vo výške 223,21 €, dlžné poistné vo výške 14,56 €, poplatok za vedenie účtu vo výške 18,32 €, poplatok za upomienku vo výške 20 €, zmluvná pokuta vo výške 21,99 €, zákonný úrok z omeškania vo výške 0,33 € a úrok z omeškania od zosplatenia do podania návrhu vo výške 543,95 €.

V odôvodnení rozsudku súd prvého stupňa uviedol, že vykonal dokazovanie úverovou zmluvou, ale aj úverovými podmienkami žalobcu, ktoré však boli predložené ako samostatná listina a nie je zrejmé, či boli aspoň i v časti reálne súčasťou zmluvy a či žalovaný bol s ním skutočne oboznámený. Zistil ďalej zo splátkového kalendára, že žalovaný uhradil 5 splátok v celkovej výške 237,80 €.

Závazkový vzťah účastníkov posúdil súd ako spotrebiteľskú zmluvu, ktorá je upravená ust. § 52 a nasl. Obč. zák., ustanoveniami zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch. Ďalej citoval ust. § 39 Obč. zák. s tým, že neplatný je právny úkon, ktorý svojim obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom. Poukázal tiež na ust. § 457 Obč. zák. v tom zmysle, že ak je zmluva neplatná alebo ak bola zrušená, je každý z účastníkov povinný vrátiť druhému všetko, čo podľa nej dostal. Ďalej v zmysle § 517 ods.1 a 2 Obč. zák. ako aj podľa § 3 vl. nar. SR č. 87/1995 Z. z. rozhodoval o úrokoch z úveru ako aj o úrokoch z omeškania.

Uzavrel, že žalovanému bol poskytnutý úver v celkovej výške 2.000 € a celkové náklady spotrebiteľa predstavovali 1.675 €. V zmluve však nie je uvedená skutočná suma, ktorú by mal žalovaný po splatení všetkých splátok uhradiť. Podľa splátkového kalendára, ktorý žalobca predložil, žalovaný uhradil 237,80 €. Žalobca sa však vo svojej špecifikácii dlžnej sumy požaduje istinu vo výške 1.954,26 € a súdu nebolo známe, na základe čoho žalobca k takejto istine dospel. Ak totiž žalovaný uhradil 237,80 € a celková výška úveru bola 2.000 €, žalovaný je povinný uhradiť 1.762,20 €. Keďže zmluva uvádza celkovú výšku úveru 2.000 €, priznal súd žalobcovi dlžnú sumu, ktorú žalovaný neuhradil, t.j. 1.762,20 €, úrok vo výške 14,37% € vyrátaný na základe priemerných úrokových mier pre úverové zmluvy medzi domácnosťami a bankou zverejnených Národnou bankou a zároveň ho zaviazal na úhradu zákonných úrokov z omeškania tak, ako ich žalobca požadoval a vo zvyšnej časti žalobu zamietol.

O trovách konania rozhodol s poukazom na § 142 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku tak, že priznal žalobcovi, ktorý mal vo veci úspech právo na náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie a bránenie práva proti žalovanému, ktorý vo veci úspech nemal. Za účelne vynaložené trovy považoval trovy predstavujúce uhradený súdny poplatok za podanú žalobu vo výške 149,50 € a trovy právneho zastúpenia vo výške 261,74 € (prevzatie a príprava zastúpenia a návrh na vydanie platobného rozkazu), 2 x režijný paušál po 7,81 eur, + 20% DPH. Keďže však žalobca bol v tomto konaní úspešný v pomere 41,35%, rozhodol súd tak, že mu priznal náhradu trov v pomerenej výške a to 61,82 € za súdny poplatok a 108,23 € za trovy právneho zastúpenia.

Proti uvedenému rozsudku súdu prvého stupňa podal v zákonnej lehote odvolanie žalobca a to proti výroku, ktorým bola žaloba v prevyšujúcej časti zamietnutá z dôvodu podľa § 205 ods.2 písm. a/ O.s.p., podľa § 205 ods.2 písm. b/, c/, d/, f/ O.s.p.. Navrhol, aby odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej časti zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie, prípadne, aby rozsudok v napadnutej časti zmenil tak, že vyhovie žalobe žalobcu v celom rozsahu. Uplatnil si zároveň náhradu trov odvolacieho konania.

Dôvodil, že pokiaľ v odôvodnení rozsudku súd uviedol, že priznal mu úroky z omeškania tak ako ich požadoval, toto tvrdenie nie je pravdivé. Neboli mu totiž priznané kapitalizované úroky z omeškania do zosplatnenia v zákonnej úrokovej sadzbe vo výške 33 €, kapitalizované úroky z omeškania od zosplatnenia do podania žaloby vo výške 543,95 € a poukázal aj na tú skutočnosť, že svojim podaním, došlým na súd 26.9.2013 v tejto súvislosti zobral žalobu späť a to vo výške 52,63 € a požadoval len kapitalizovaný úrok z omeškania od zosplatnenia do podania žaloby vo výške 491,32 €. Súd prvého stupňa preto napriek tvrdeniu, že priznal mu úroky z omeškania tak ako si ich požadoval, plne ignoroval žalobcom uplatnený nárok na kapitalizovaný úrok z omeškania a priznal mu len nárok na úrok z omeškania za obdobie od podania žaloby a to bez uvedenia sumy, z ktorej má byť úrok uplatňovaný a toto svoje rozhodnutie neodôvodnil. V súvislosti s uplatňovaným úrokom z úveru priznal súd žalobcovi úrok vo výške 14,37% zo sumy 1.762,20 € od 15.6.2010 do zaplatenia, avšak toto svoje rozhodnutie ničím neodôvodnil, preto je v tejto časti nepreskúmateľné. Súd tiež v rozsudku vôbec neodôvodnil, prečo priznal žalobcovi úrok z úveru iba z neuhradeného rozdielu istiny a nie z výšky celého čerpaného úveru, a preto je aj toto jeho rozhodnutie v tejto časti nepreskúmateľné. Tiež z neznámeho dôvodu súd neaplikoval právnu úpravu maximálnej odplaty za poskytnutie spotrebiteľského úveru (ust. § 1 ods.1 vl. nar. č. 238/2008 Z.z.), ktorej zmyslom je práve zabránenie nebankovým subjektom uplatňovať si za poskytnutie úveru neprímerane vysoké úroky. V súvislosti so zamietnutím všetkých nárokových poplatkov za vedenie účtu, za možnosť zmeny splátky, i za zaslané upomienky, za zmluvnú pokutu, svoje rozhodnutie súd v rozsudku nijako neodôvodnil a neriadil sa ust. § 157 ods.2 O.s.p.. Porušil tak právo žalobcu na súdnu ochranu v občianskom súdnom konaní zakotvené v čl. 46 ods.1 Ústavy Slovenskej republiky a to právo na odôvodnenie, ktorého štruktúra je rámcovo upravená práve v § 157 ods.2 O.s.p. (poukázal na uznesenie Ústavného súdu SR sp.zn. II. ÚS 78/05 zo 16.3.2005). V závere odvolateľ dôvodil, že rozsudok je nepreskúmateľný a v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods.1 v spojení

s § 221 ods.1 písm. f/, t.j. že sa mu postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom a konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci.

Odvolací súd na základe žalobcom podaného odvolania podľa ustanovenia § 214 ods. 2 O.s.p. prejednal vec bez nariadenia pojednávania, preskúmal rozsudok súdu prvého stupňa v jeho napadnutom výroku a súvisiacom výroku o trovách konania aj s konaním, ktoré mu predchádzalo (§212 ods. 1 O.s.p.) a dospel k záveru, že odvolanie je dôvodné. Zistil, že nie je možné rozsudok v napadnutej časti ani potvrdiť, ani zmeniť.

Žalobca podal odvolanie proti výroku rozsudku, ktorým bola žaloba v prevyšujúcej časti zamietnutá z dôvodov už vyššie uvedených. Po preskúmaní veci v rozsahu uplatnených odvolacích dôvodov odvolací súd konštatuje, že napadnuté rozhodnutie súdu prvého stupňa je nedostatočne odôvodnené, tým aj nepreskúmateľné a vzhľadom na ignorovanie čiastočného späťvzatia žaloby žalobcom, o ktorom nerozhodol súd prvého stupňa, trpí vadou podľa § 205 ods. 2 písm. a v spojení s § 221 ods. 1 písm. f/ O.s.p., t. j. že účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom,

Podľa § 157 ods. 2 O.s.p. (v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p.) v odôvodnení rozsudku súd uvedie, čoho sa navrhovateľ (žalobca) domáhal a z akých dôvodov, ako sa vo veci vyjadril odporca (žalovaný), prípadne iný účastník konania, stručne, jasne a výstižne vysvetlí, ktoré skutočnosti považuje za preukázané a ktoré nie, z ktorých dôkazov vychádzal a akými úvahami sa pri hodnotení dôkazov riadil, prečo nevykonal ďalšie navrhnuté dôkazy a ako vec právne posúdil. Súd dbá na to, aby odôvodnenie rozsudku bolo presvedčivé.

Citované zákonné ustanovenie je potrebné z hľadiska práva na súdnu ochranu v zmysle čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej aj „ústava“) vykladať a uplatňovať tak, že rozhodnutie súdu musí obsahovať dôvody, na základe ktorých je založené.

Vyššie definovanému právu na riadne odôvodnenie výrokov rozhodnutia nezodpovedá odôvodnenie rozhodnutia súdu prvého stupňa.

V prvom rade je však potrebné uviesť, že súd pochybil, ak nepostupoval podľa § 96 O.s.p. a nerozhodol o čiastočnom späťvzati žaloby žalobcu.

Odvolací súd konštatuje, že odôvodnenie napadnutého výroku rozsudku, ktorým bola v prevyšujúcej časti žaloba zamietnutá, nie je v súlade s § 157 ods. 2 O.s.p.. V odôvodnení rozsudku použil ustanovenie § 457 Obč. zák. o bezdôvodnom obohatení pre neplatnosť zmluvy, avšak nekonštatuje jej neplatnosť a neuvádza ani, ktoré zmluvné podmienky sú neprijateľné, v akej časti je zmluva neplatná, ak by išlo o čiastočnú neplatnosť a neuvádza ani ustanovenie, pre ktoré by prípadne bolo potrebné považovať pre nedodržanie náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere za bezúročnú a bez poplatkov, veď napokon, úroky z úveru boli čiastočne priznané. Je potrebné dať za pravdu žalobcovi, že jeho námietky v odvolaní sú oprávnené, keďže súd prvého stupňa vôbec neodôvodnil zamietnutie poplatkov a zmluvnej pokuty, a jeho odôvodnenie rozhodnutia o úroku z úveru, ktorý mal byť vyrátaný na základe priemerných úrokových sadzieb nemá oporu vo vykonanom dokazovaní, lebo v spise sa takéto dôkazy nenachádzajú.

Výrok o trovách konania súd prvého stupňa posúdil podľa § 142 ods. 1 O.s.p., čo predpokladá plný úspech účastníka v spore, ale náhradu trov priznaných žalobcovi už krátil ako pri čiastočnom úspechu a aj v tomto smere je rozhodnutie nepreskúmateľné.

Podľa § 221 ods. 1 písm. f) O.s.p. odvolací súd zruší rozhodnutie, len ak účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom. Podľa písm. h) tohto ustanovenia sa rozhodnutie zruší aj vtedy, ak súd prvého stupňa vec nesprávne právne posúdil tým, že nepoužil správne ustanovenie právneho predpisu a nedostatočne zistil skutkový stav.

Z uvedených dôvodov odvolací súd zrušil napadnutý výrok rozsudku i súvisiaci výrok o trovách konania, lebo nie je možné preskúmať, či vec prvostupňový súd správne právne posúdil.

Úlohou súdu prvého stupňa bude v prvom rade rozhodnúť o čiastočnom späťvzatí žaloby žalobcom, zaoberať sa námietkami žalobcu, prípadne vykonať iné potrebné dokazovanie, vo veci opätovne rozhodnúť a presvedčivo odôvodniť za použitia správneho právneho predpisu.

Rozhodnutie bolo prijaté senátom pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zák. č. 757/2004 Z. z. v znení neskorších predpisov).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.